

CENTRAAL
MUSEUM
UTRECHT

Agnietenstraat 1
Maliebaan 42

april 1967

HET
KUNSTWERK
VAN DE
MAAND

*Het afgebeelde kunstwerk is geëxposeerd in de afdeling „Kunst na 1850”,
Maliebaan 42 (Buslijnen 3 en 11, halte Nachtegaalstraat hoek Maliebaan).*

P. Struycken (geb. 1939): Wetmatige beweging, celluloseverf op hardboard, 100 x 100 cm — 1963.

Onder de jongere kunstenaars in ons land neemt Peter Struycken een opvallende plaats in door de eigen wijze waarop hij weer aanknoopt op de abstract geometrische kunst, zoals die in het verleden zo briljant werd vertegenwoordigd door kunstenaars als b.v. Mondriaan en van Doesburg.

Deze kunstenaars, die enige jaren verenigd waren rondom het in 1917 opgerichte tijdschrift *De Stijl*, hebben voor het eerst in hun werk het universum teruggebracht tot enkele factoren; horizontaal, verticaal, rechthoek, terwijl de voorkeur wordt gegeven aan primaire kleuren, aangevuld met zwart en wit.

Peter Struycken groeide als schilder op in een tijd, waarin het artistieke klimaat goeddeels werd bepaald door de ongebreidelde stroom emotionele erupties, die zijn hoogtepunt bereikte in de z.g. actionpainting, de expressionistische abstractie. Invloeden hiervan heeft hij natuurlijk wel ondergaan, maar al gauw voelde hij zich aangetrokken tot een minder geëmotioneerde manier van werken en kwam hij tot een zuivere stijl, waarin inderdaad geen enkele emotie meer spreekt. Zijn zoeken naar een absolute, algemeen geldige vorm van beelden heeft hij neergelegd in een theorie, waarin het toeval is uitgesloten. Vorm en kleur worden volgens een zeer strak systeem, wiskundig berekend, in de vlakken aangebracht. Ook het handschrift, het schilderen, wordt uitgeschakeld, doordat de verf — celluloseverf — met de spuitbus wordt aangebracht. In vergelijking hiermee vertoont zelfs een Mondriaan, ondanks zichzelf, nog romantische trekjes; bij hem is het handschrift nog aanwezig en wordt de plaats van de vlakken gekozen, niet wiskundig vastgesteld.

Het werk van Struycken, waarin dit schilderij uit 1963 een belangrijke plaats inneemt, betekent een interessante bijdrage tot de ontwikkeling van wat een halve eeuw geleden is begonnen en waarvan nu, nationaal en internationaal, de importantie wordt onderkend.

Geschenk van wijlen architect Dr. G. Th. Rietveld, 1963.